

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

III. ÚS 160/2014-31

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 9. septembra 2014 v senáte zloženom z predsedu Ľubomíra Dobríka a zo sudkyne Jany Baricovej a sudcu Rudolfa Tkáčika o sťažnosti J. K., zastúpeného advokátkou JUDr. Katarínou Juričkovou, Drieňová 14, Bratislava, pre namietané porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava II v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C 38/2003 takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo J. K. na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava II v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C/38/2003 p o r u š e n é b o l i .

2. J. K. priznáva finančné zadost'učinenie v sume 4 500 € (slovom štyritisícpäťsto eur), ktoré je Okresný súd Bratislava II p o v i n n ý vyplatiť mu do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

3. Okresný súd Bratislava II je p o v i n n ý uhradiť J. K. trovy konania v sume 417,98 € (slovom štyristosedemnášť eur a deväťdesiatosem centov) na účet advokátky JUDr. Kataríny Juričkovej, Drieňová 14, Bratislava, do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. III. ÚS 160/2014-10 zo 4. marca 2014 prijal na ďalšie konanie sťažnosť J. K. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava II (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C 38/2003 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

Následne ústavný súd 14. apríla 2014 vyzval okresný súd na vyjadrenie sa k vecnej stránke prijatej sťažnosti a oznámenie, či súhlasí s upustením od ústneho pojednávania o prijatej sťažnosti.

Vyjadrenie okresného súdu bolo ústavnému súdu doručené 23. júna 2014. V jeho prílohe sa nachádzal súdny spis a vyjadrenie predsedníčky okresného súdu s chronológiou úkonov okresného súdu i účastníkov v napadnutom konaní, z ktorej vyplývajú tieto podstatné skutočnosti:

„07.07.2003 - doručený návrh na začatie konania,

15.07.2003 - výzva na zaplatenie súdneho poplatku do 7 dní od doručenia výzvy,

22.07. 2003 - výzva na zaplatenie súdneho poplatku doručená sťažovateľovi,

07.12.2004 - uznesenie o zastavení konania z dôvodu nezaplatenia súdnych poplatkov
04.01.2005 - doručené podanie navrhovateľa - zmena petitu návrhu,
02.02.2005 - uznesenie, ktorým bolo zrušené uznesenie č. k. 9C/38/2003-24,
02.02.2005 - uznesenie o zastavení konania v časti istiny 207.688,- Sk,
24.03.2005 - doručené vyjadrenie odporcov k návrhu navrhovateľa,
14.11.2005 – pojednávanie,
23.11.2005 - doručené písomné vyjadrenie odporcov,
07.12.2005 - doručené písomné podanie navrhovateľa,
11.01.2006 - pojednávanie, pojednávanie odročené z dôvodu práceneschopnosti zákonnej sudkyne,
23.01.2006 - pojednávanie, pojednávanie odročené z dôvodu neprítomnosti zákonnej sudkyne,
10.04.2006 - pojednávanie vo veci samej (konalo sa),
24.04.2006 - doručené písomné podanie odporcov - oznámenie adries svedkov,
29.05.2006 - pojednávanie (konalo sa),
20.06.2006 - doručené písomné podanie navrhovateľa - ospravedlnenie neúčasti na pojednávaní, žiadosť o odročenie,
20.06.2006 - úradný záznam č. l. 158 (žiadosť odporcov o odročenie pojednávania),
21.06.2006 - pojednávanie odročené,
27.09.2006 - pojednávanie (konalo sa),
20.10.2006 - pojednávanie - pojednávanie odročené (doručenie podania navrhovateľa a následne odročenie pojednávania),
25. a 27.10.2006 - doručené písomné podanie odporcov,
19.02.2007 doručená žiadosť odporcov o vytýčenie pojednávania,
11.04.2007 - pojednávanie (konalo sa),
13.04.2007 - pojednávanie (konalo sa),
18.05.2007 -pojednávanie (konalo sa),
01.06.2007 - pojednávanie (konalo sa),
22.06.2007 - pojednávanie (konalo sa),
09.07.2007 - pojednávanie (konalo sa),
24.07.2007- doručené podanie odporcov- doručenie otázok na znalca,

17.08.2007 - uznesenie ustanovenie znalca,
04.03.2008 - doručenie vypracovaného znaleckého posudku znalcom,
07.07.2008 - doručené písomné podanie navrhovateľa - vyjadrenie sa k znaleckému posudku,
11.07.2008 - doručené písomné podanie odporcov- vyjadrenie sa k znaleckému posudku,
16.07.2008 - pojednávanie (konalo sa),
25.08.2008 - pojednávanie (konalo sa),
03.10.2008 - pojednávanie odročené pre neprítomnosť odporcov,
22.04.2009 - pojednávanie (konalo sa),
18.05.2009 - doručená žiadosť navrhovateľa o odročenie pojednávania z dôvodu jeho práceneschopnosti,
18.05.2009 - pojednávanie, pojednávanie odročené z dôvodu práceneschopnosti navrhovateľa (nekonalo sa),
22.05.2009 - oznámenie o zmene právneho zástupcu navrhovateľa - žiadosť o odročenie pojednávania,
24.06.2009 - pojednávanie odročené (nekonalo sa),
02.11.2009 - pojednávanie (konalo sa),
24.11.2009 - doručené písomné podanie - čiastočné späťvzatie návrhu navrhovateľom
09.12.2009 - pojednávanie (konalo sa),
14.12.2009 - doručené písomné podanie odporcov - oznámenie adresy svedka,
29.01.2010 - doručené písomné podanie odporcov - žiadosť právnej zástupkyne odporcov o odročenie pojednávania z dôvodu čerpania dovolenky,
01.02.2010 - pojednávanie odročené z dôvodu neprítomnosti právnej zástupkyne odporcov (nekonalo sa),
22.03.2010 - pojednávanie odročené z dôvodu neprítomnosti odporcov v 1. a 2. rade, ktorí neboli na pojednávanie predvolaní (nekonalo sa),
22.04.2010 - doručené písomné podanie odporcov - žiadosť o odročenie pojednávania z dôvodu neprítomnosti ich právneho zástupcu,
26.04.2010 - pojednávanie odročené (nekonalo sa),
28.05.2010 - doručené písomné podanie odporcov - žiadosť o odročenie pojednávania,
31.05.2010 - pojednávanie odročené (nekonalo sa),

14.06.2010 - doručené písomné podanie odporcov - ospravedlnenie neúčasti na pojednávaní - žiadosť o odročenie pojednávania, plánovaná dovolenka,
18.06.2010 - úradný záznam ospravedlnenie svedka, jeho neúčasti na pojednávaní,
30.06.2010 - pojednávanie - pojednávanie odročené (nekonalo sa),
09.08.2010 - pojednávanie (konalo sa),
13.10.2010 - pojednávanie (konalo sa),
29.10.2010 - doručené písomné podanie odporcov,
01.12.2010 - pojednávanie odročené z dôvodu doručovania vyjadrenia odporcov krátkou cestou (doručeného súdu 29.10.2010),
17.12.2010 - pojednávanie (konalo sa),
17.05 a 07.2011 - doručené písomné podania - žiadosti navrhovateľa o vytýčenie termínu pojednávania,
26.09.2011 - pojednávanie odročené bez uvedenia dôvodu, (nekonalo sa),
31.10.2011 – pojednávanie, ukončenie dokazovania, odročené za účelom vyhlásenia rozsudku,
21.11.2011- úradný záznam - odročenie pojednávania,
11.01.2012 - doručené podanie navrhovateľa - žiadosť o rozhodnutie vo veci,
23.02.2012 - doručené podanie navrhovateľa - žiadosť o rozhodnutie vo veci,
31.05.2012 - doručené podanie navrhovateľa - žiadosť o rozhodnutie vo veci,
06.05.2013 - pojednávanie - vyhlásený rozsudok,
26.03.2014 – expedované písomné vyhotovenie rozsudku,
14.04.2014 - odvolanie navrhovateľa proti rozsudku,
15.04.2014 - odvolanie odporcu proti rozsudku.“

Rovnaké skutočnosti týkajúce sa priebehu napadnutého konania zo súdneho spisu, ktorý mu bol zapožičaný a doručený s vyjadrením okresného súdu, zistil aj ústavný súd.

Predseda okresného súdu vo svojom vyjadrení k veci uviedla, že „po oboznámení sa s obsahom sťažnosti a súdneho spisu uvádzam, že sa jedná o skutkovo a právne náročnú vec, v ktorej súd prejednáva zmluvu o dielo uzavretú medzi účastníkmi konania a naviac práce vyhotovené odlišne od dohodnutého predmetu zmluvy, čo malo za následok navýšenie ceny diela.

Napriek uvedenému však musím konštatovať, že v konaní vznikli priedahy spôsobené súdom. Vec bola niekoľkokrát prešetrovaná aj zo strany predsedu súdu, bola zaradená do režimu sledovania je pravdou, že rozhodnutie vo veci bolo vyhlásené dňa 06.05.2014, pričom rozsudok bol expedovaný účastníkom konania až dňa 26.03.2014.“. K postupu účastníkov konania sa predsedníčka okresného súdu nevyjadrila. Predsedníčka okresného súdu v závere svojho vyjadrenia vyjadrila súhlas s upustením od ústneho pojednávania vo veci.

Právna zástupkyňa sťažovateľa v stanovisku doručenom ústavnému súdu 11. júla 2014 zotrvala na svojich tvrdeniach v sťažnosti, nad ich rámec uviedla, že *„predmet konania ako taký nepredstavuje vec právne ani skutkovo tak zložitú, ktorá by odôvodňovala dĺžku konania na prvom stupni v trvaní 10,5 rokov“*. Zároveň vo svojom podaní ústavnému súdu oznámila, že súhlasí s upustením od ústneho pojednávania vo veci.

Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) upustil v danej veci od ústneho pojednávania.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Sťažovateľ sa sťažnosťou domáhal vyslovenia porušenia svojho základného práva zaručeného čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných priedahov.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch.

Ústavný súd si pri výklade práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie veci v primeranej lehote. Z uvedeného dôvodu nemožno v obsahu týchto práv vidieť zásadnú odlišnosť (II. ÚS 55/98, I. ÚS 28/01, I. ÚS 20/02).

Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov (i práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote) je podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu (IV. ÚS 220/04, IV. ÚS 365/04).

Základnou povinnosťou súdu a sudcu je preto zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie.

Táto povinnosť súdu a sudcu vychádza z § 6 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „OSP“), ktorý súdom prikazuje, aby v súčinnosti so všetkými účastníkmi konania postupovali tak, aby ochrana ich práv bola rýchla a účinná, ďalej z § 100 ods. 1 OSP, podľa ktorého len čo sa konanie začalo, postupuje v ňom súd zásadne bez ďalších návrhov tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá.

Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným priet'ahom v konaní, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (IV. ÚS 74/02, III. ÚS 247/03,

IV. ÚS 272/04) ústavný súd zohľadnil tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje, správanie účastníka súdneho konania a postup samotného súdu. Za súčasť prvého kritéria ústavný súd považuje aj povahu prerokúvanej veci.

1. Pokiaľ ide o právnu a faktickú zložitosť sporu, v ktorom je sťažovateľ žalobcom o zaplatenie sumy 9 161,22 € s príslušenstvom, ústavný súd konštatuje, že obdobné spory vzniknuté zo zmluvy o dielo možno zaradiť k štandardnej agende všeobecného súdnictva, preto jeho zložitosť po právnej stránke hodnotí ako priemernú, hoci k jeho doterajšej dĺžke prispeli aj početné návrhy účastníkov na dokazovanie a potreba znaleckého dokazovania. Pokiaľ ide o tvrdenie predsedníčky okresného súdu týkajúce sa skutkovej zložitosti veci, ústavný súd pripúšťa istú mieru zložitosti, ale táto sama osebe nemôže ospravedlniť doterajšiu dĺžku napadnutého konania.

2. Ďalším kritériom, podľa ktorého ústavný súd zisťoval existenciu zbytočných prietahov v napadnutom konaní, bolo správanie sťažovateľa ako účastníka tohto súdneho konania. Ústavný súd zistil a konštatuje, že okolnosti na strane sťažovateľa čiastočne prispeli k celkovej dĺžke konania. Za takúto okolnosť ústavný súd považuje nesplnenie poplatkovej povinnosti sťažovateľa pri podaní návrhu a jeho zaplatenie až po vydaní uznesenia o zastavení konania, čo zapríčinilo predĺženie konania v trvaní približne rok a pol. Z dôvodov na strane sťažovateľa bolo tiež potrebné trikrát odročiť pojednávania (21. júna 2006, 18. mája 2009 a 24. júna 2009), ktoré čiastočne prispeli k doterajšej dĺžke napadnutého konania, tieto skutočnosti ústavný súd vzal do úvahy pri určení finančného zadost'účinenia.

3. Tretím hodnotiacim kritériom, podľa ktorého ústavný súd zisťoval, či došlo k porušeniu označených práv sťažovateľa, bol postup samotného okresného súdu.

Ústavný súd konštatuje, že samotná skutočnosť, že napadnuté konanie v čase doručenia sťažnosti trvalo desať a pol roka na jednom stupni, prima facie naznačuje, že konanie neprebiehало v súlade s označenými právami sťažovateľa. Z predloženého súdneho spisu zistil a už uvedenej chronológie úkonov identifikoval niekoľko období neodôvodnenej

nečinnosti. Aj napriek vysokému počtu pojednávanií (uskutočnených celkom 19) ústavný súd identifikoval obdobie nečinnosti od pojednávania konaného 17. decembra 2010 do pojednávania konaného 31. októbra 2011. Počas uvedeného obdobia okresný súd iba raz nariadil pojednávanie, ktoré v zapätí bezdôvodne odročil. Ďalším obdobím bezprecedentnej nečinnosti okresného súdu bolo obdobie od pojednávania konaného 31. októbra 2011, na ktorom okresný súd ukončil dokazovanie a odročil pojednávanie pre účely vyhlásenia rozsudku vo veci samej, do uskutočnenia pojednávania, na ktorom vyhlásil samotný rozsudok (6. marca 2013). V nadväznosti po vyhlásení rozsudku na pojednávanií uskutočnenom 6. marca 2013 došlo k ďalšiemu prieťahu v trvaní takmer jedenástich mesiacov, keď okresný súd expedoval jeho písomné vyhotovenie účastníkom konania. Ústavný súd tak konštatuje, že celková dĺžka neodôvodnených prieťahov v konaní prekročila 36 mesiacov.

Ústavný súd ďalej pri hodnotení postupu okresného súdu vychádzal aj zo svojej konštantnej judikatúry, podľa ktorej zbytočné prieťahy v konaní môžu byť zapríčinené nielen samotnou nečinnosťou všeobecného súdu, ale aj jeho neefektívnou činnosťou, resp. nesústredenou činnosťou, teda takým konaním, ktoré nevedie efektívne k odstráneniu právnej neistoty (II. ÚS 32/03, IV. ÚS 267/04, IV. ÚS 182/08).

Ústavný súd v súvislosti so skutočnosťou, že dokazovanie na súde prvého stupňa trvalo vyše desať a pol roka, aj napriek veľkému počtu pojednávanií konštatuje, že táto skutočnosť sama osebe svedčí o nesústredenej činnosti okresného súdu. Za nesústredený postup okresného súdu možno označiť nedostatok aktivity po vyrubení a nezaplatení súdneho poplatku sťažovateľom po podaní návrhu. Takisto za nesústredený postup okresného súdu možno označiť pochybenie pri predvolaní účastníkov na nariadený termín pojednávania, doručovanie vyjadrení účastníkov, ktoré mal okresný súd k dispozícii dlhší čas až na pojednávaniach, prípadne bezdôvodné odročovania pojednávanií, ktoré mali za následok predĺženie konania ako takého.

Ústavný súd na základe všetkých uvedených skutočností dospel k záveru, že okresný súd v napadnutom konaní nepostupoval v súlade so základným právom sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj právom

na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, preto konštatuje, že doterajším postupom okresného súdu v konaní, ktoré je vedené pod sp. zn. 9 C 38/2003, došlo k zbytočným priet'ahom, a tým aj k porušeniu základného práva s'ťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (bod 1 výroku nálezu).

Ústavný súd napriek svojmu zisteniu, že postupom okresného súdu došlo k porušeniu základného práva s'ťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, mu neprikázal, aby vo veci vedenej pod sp. zn. 9 C 38/2003 konal bez zbytočných priet'ahov, keďže v čase rozhodovania ústavného súdu vec už bola okresným súdom rozhodnutá a okresný súd už aj doručil rozsudok vo veci samej účastníkom, dokonca súčasťou súdneho spisu už boli aj odvolania účastníkmi konania proti rozsudku vo veci samej.

III.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie s'ťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'účinenie.

Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadost'účinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť s'ťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

S'ťažovateľ v s'ťažnosti žiadal priznať primerané finančné zadost'účinenie v sume 21 000 €, ktoré odôvodnil intenzitou zásahov do svojich práv, ako aj dĺžkou ich trvania.

Pri určení primeraného finančného zadost'účinenia ústavný súd vychádzal zo zásad spravodlivosti aplikovaných Európskym súdom pre ľudské práva, ktorý spravodlivé

finančné zadost'učinenie podľa čl. 41 dohovoru priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu.

Vzhľadom na doterajšiu dĺžku konania vedeného okresným súdom, ako aj na jeho neodôvodnenú nečinnosť a neefektívny postup, berúc do úvahy predmet konania na okresnom súde, správanie sťažovateľa a všetky okolnosti daného prípadu, ako aj skutočnosť, že sťažovateľ už disponuje rozsudkom vo veci samej, proti ktorému už aj podal odvolanie, považoval ústavný súd priznanie sumy 4 500 € za primerané finančné zadost'učinenie podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde (bod 2 výroku nálezu).

Ústavný súd napokon rozhodol aj o úhrade trov konania sťažovateľa, ktoré mu vznikli v dôsledku právneho zastúpenia pred ústavným súdom. Právna zástupkyňa sťažovateľa si uplatnila trovy konania, ktoré vyčíslila v celkovej sume 785,22 €.

Ústavný súd priznal sťažovateľovi trovy konania z dôvodu právneho zastúpenia advokátom pozostávajúce z odmeny advokáta, a vychádzal pritom z vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“). Podľa § 11 ods. 3 v spojení s § 1 ods. 3 vyhlášky je odmena advokáta (základná tarifa) v konaní pred ústavným súdom za jeden úkon právnej služby 1/6 z výpočtového základu.

Základom pre výpočet náhrady za úkon právnej služby je v danom prípade priemerná mesačná mzda zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky v prvom polroku 2012 v sume 781 € a v prvom polroku 2013 v sume 804 €. Ústavný súd priznal sťažovateľovi (§ 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde) náhradu trov konania za dva úkony právnej služby vykonané v roku 2013 (príprava a prevzatie veci, písomné vyhotovenie sťažnosti) po 130,16 € a za jeden úkon právnej služby vykonaný v roku 2014 (stanovisko) po 134 €. Ďalej má právna zástupkyňa sťažovateľa aj nárok na náhradu režijného paušálu dvakrát po 7,81 € a raz po 8,04 € za jeden úkon podľa vyhlášky. Náhrada trov konania, ktorú ústavný súd priznal sťažovateľovi, spolu predstavuje teda sumu 417,98 €.

Priznanú úhradu trov právneho zastúpenia je okresný súd povinný uhradiť na účet právneho zástupcu sťažovateľa (§ 31a zákona o ústavnom súde v spojení s § 149 OSP) v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia (bod 3 výroku nálezu).

Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 9. septembra 2014